

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Valoroase inițiative în lupta pentru creșterea și ieftinirea producției

La începutul săptămânii trecute, ziarul nostru a făcut cunoscute cifrele, angajamentele ofelarilor reșterii luate în împlinirea zilei de 1 Mai, angajamente care se refereau în primul rând la realizarea a 5.000 tone oțel peste plan și la reducerea cu 1 la sută a prețului de cost planificat. Este vorba așa dar despre producerea unei cantități mai mari de metal necesară construcțiilor de mașini (din 5000 tone oțel se pot lucra 15 locomotive și 200 de tractoare) și despre realizarea unor produse mai ieftine în special prin ridicarea productivității muncii și reducerea consumurilor de materiale. Sub lozincă „MAI MULTE PRODUSE ȘI MAI IEFTINE”, ofelarii Reșterii au pornit deci cu toată hotărârea la traducerea în viață a sarcinilor pe care planul din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. le-a trasat economiei noastre naționale. Vestile venite în ultimul timp de la Reștia ne arată de altfel că ofelarii își să lupte pentru respectarea cuvintului dat: DE LA ÎNCEPUTUL ANULUI ȘI PÎNĂ LA 21 FEBRUARIE AU ȘI FOST REALIZATE PEȘTE PLAN 2.820 TONE OTEL.

Ceea ce ofelarii de la Reștia și-au propus și realizează zi de zi nu este un fenomen izolat; el face parte integrantă din preocuparea generală pe care o au oamenii muncii din țara noastră de a produce mai mult și mai ieftin. Că bălălia pentru mai mult ofel pornită în cetatea metalului reșterian nu constituie un caz aparte, stă mărturie ecoul pe care l-au produs angajamentele ofelarilor de la Reștia în rândul muncitorilor din alte întreprinderi siderurgice din țară. Urmind exemplul ofelarilor din Reștia, ofelarii hunedoreni au hotărât să dea 2.000 tone ofel peste plan, cei de la „Industria Sirmii” — Cimpia Turzii 200 tone ofel special, cei de la uzinele „Oțelul Roșu” 1.400 tone ofel peste plan.

Interesul vădit pentru găsirea și punerea în valoare a posibilităților de sporire și ieftinire a producției nu se poate limita însă la un singur sector. Cercetarea atentă a locurilor de muncă pentru a valorifica noi și însemnate rezerve interne este astăzi, mai mult ca oricând, o preocupare centrală a muncitorilor colectivi de muncă, este o trăsătură pe care o găsești la toți muncitorii și tehnicienii noștri vrednici. Că așa este, ne-o dovedește inițiativa pornită de colectivul uzinei „I. C. Frimu” din Sinaia sub lozincă: „FIECARE PRODUS CU UN PREȚ DE COST CIT MAI SCAZUT!”, inițiativă îmbrățișată cu căldură de numeroase colective de muncă.

Bătălia pornită de ofelari, inițiativa metalurgistilor de la Sinaia vin să ilustreze cu vigoare atașamentul oamenilor muncii pentru politica Partidului Muncitoresc Român, al cărui Comitet Central a subliniat cu prilejul plenarelui din

decembrie, necesitatea organizării mai raționale a producției, folosirii cu maximum de randament a mașinilor și utilajelor, utilizării mai bune a suprafețelor de producție. Acesta este răspunsul pe care oamenii muncii din țara noastră îl dau sarcinilor pe care partidul și guvernul le-au pus în fața lor, căci știu că fiecare produs realizat în plus și cu un preț de cost mai redus este în folosul lor, este merit să asigure ridicarea nivelului lor de trai. Oțelarii de la Reștia de pildă, știu bine că fiecare tonă de ofel peste plan, pe lângă faptul că înseamnă mai mult metal pentru nevoile construcției de mașini, le asigură și un câștig mai mare; metalurgistii de la Sinaia cunosc bine că realizarea producției planificate cu 1.642.000 lei mai puține cheltuieli, așa cum s-au angajat, are înfluență directă asupra însăși nivelului lor de viață.

Colțieresarea materială a celor ce muncesc pentru a crește nivelul producției, pentru a scade permanent prețul de cost este una din posibilitățile create în urma aplicării măsurilor economice preconizate de rezoluția plenarelui din decembrie 1956. Pe aceeași linie trebuie judecată și lărgirea competenței acordată pe mai multe planuri conducătorilor de întreprinderi care sînt chemați odată mai mult să stimuleze și să sprijine, pe toate căile, inițiativa favorită din rândul muncitorilor și tehnicienilor. Intrecerea ofelarilor, inițiativa de la Sinaia nu sînt proprii numai acestor sectoare de activitate. O sumedenie de fapte ilustrează cu prisosință acest lucru. Iată de ce extinderea acestor prețioase inițiative în alte sectoare Industriale, în cit mai multe întreprinderi este astăzi o problemă în ordinea zilei. Acest lucru nu se realizează însă bînd din palme ci studind temeinic posibilitățile existente pentru creșterea și ieftinirea producției.

Studierea atentă, cu un înalt simț de răspundere a inițiativelor pornite în alte sectoare, analiza lor creatoare, în cadrul și condițiile specifice proprii întreprinderii, stimularea și sprijinirea inițiativelor favorite din rîndul propriului colectiv este o datorie de seamă a conducătorilor întreprinderilor. Să se gîndească conducătorii întreprinderilor din industria producătoare de bunuri de larg consum de pildă, (alimentare, ușoare, locale etc.) și să studieze împreună cu cel mai bun muncitor și tehnician, care sînt posibilitățile concrete de a crește producția de mărfuri destinate oamenilor muncii, de a le face mai frumoase, mai trainice, mai ieftine. Asemenia posibilități există; prin însăși natura producției noastre permanent apar noi rezerve interne. Este necesar numai să îndreptăm atenția asupra lor, punind-le în valoare la adevărată, adică folosindu-le la creșterea și ieftinirea producției.

După tratativele duse la Washington de Guy Mollet

Între 26 și 27 februarie, la Washington, au avut loc tratative între șefii guvernelor Franței și S.U.A. Misiunea lui Guy Mollet, dat fiind motivele, care au determinat-o, a stîrniți comentarii în S.U.A., o seamă de zori arădind deschis că premierul francez va încerca să restabilească relațiile stricinate dintre S.U.A. și Franța, în timp ce presa franceză încearcă să neghe faptul că relațiile între S.U.A. și Franța ar mai fi încă stricinate. „Personii oficiale din apropierea lui Guy Mollet — arată agenția „United Press” — deplîng faptul că unele relații din Washington subliniază că vizita lui Mollet va restabili relațiile stricinate dintre cele două țări în urma chestiunii Suezului, deoarece ele reînvi- ma că Mollet cre- de că și și își realizează un mare progres în îmbunătățirea relațiilor”.

Oricum amădăune însă ar trebui să încerce reprezentanții guvernului francez în fața unor astfel de comentarii, oricît ar încerca să dovedească că divergențele ar fi fost înlăturate, ele continuă să dăinuie și să submineze colaborarea cu S.U.A. Existența lor este confirmată prin însăși necesitatea vizitei lui Guy Mollet la Washington.

În ce privește principalele probleme care au stat în fața participanților la tratative, ele au fost în număr de trei: Orientul Mijlociu, Africa de Nord și problemele europene. Enumerarea în primul rînd a problemelor Orientului Mijlociu este firească, deoarece, tocmai ea a fost principala izvor al contradicțiilor lor mai ascuțite în ultima vreme dintre Franța și Anglia pe de o parte, și S.U.A. pe de altă parte. Cerețiile imperialiste americane, care au elaborat doctrina Eisenhower, care au scopul bine definit de a înlătura cele două puteri coloniale în Franța și Angli — din această parte a lumii, încearcă acum să obțină colaborarea lor împotriva Egiptului și popoarelor arabe. În acest scop, au fost folosite și tratativele de la Washington. După cum arată ziarul „New York Herald Tribune” în cadrul tratativelor de la 26 februarie, președintele Eisenhower și primul ministru Guy Mollet „și-au exprimat speranța că criza din

Orientul Mijlociu poate fi rezolvată fără a recurge la sancțiuni împotriva Israelului”. Cu alte cuvinte se pune la cale un nou complot imperialist. În momentul cînd S.U.A. are întocmit un proiect de rezoluție (spre a fi prezentat O.N.U.) care prevede de fapt ocuparea regiunii Goza de către trupele O.N.U. pe o perioadă nelimitată și așa-numita internaționalizare a golfului Akaba, Guy Mollet vine la rîndul său să la apărarea agresiunii israeliene. Astfel se încearcă să se cîștige, prin intermediul unor mășinatuni, ceea ce n-a putut fi obținut pe calea agresiunii armate.

Deși s-ar părea că prin sprijinirea din Washington subliniază în comun a Israelului, S.U.A. și Franța au ajuns la o identitate de păreri, în realitate divergențele n-au putut fi înlăturate. „Doctrina Eisenhower”, care mizează pe înlăturarea colonialismului anglo-francez, din Orientul Mijlociu rămîne mai departe izvor de suspiciune și de contradicții.

În ce privește celelalte două probleme, asupra cărora s-au purtat discuții la Washington, cea africană și cea americană, ele au lăsat la rîndul lor să se întrevadă subrezerva solidarității occidentale. S.U.A. continuă — după cit se pare — să refuze a sprijini pe față Franța în problema algeriană pentru a-și păstra masca de țară necolonialistă, masca sub care se infiltrăză în colonii aliații ei. De asemenea în timp ce la Washington, Guy Mollet încearcă să obțină binevoinderea Statelor Unite pentru înlăturarea proiectelor de integrare europeană (euratomul, piața comună „Eurafica”) la Londra, în cadrul sesiunii Consiliului de Miniștri al Uniunii Europene Occidentale care a examinat cererea Angliei de a-și reduce efectul tratatelor de ocupanți din Germania occidentală, răbînău cu toată puterea contradicții de nălimpat. În asemenea condiții se poate trage doar o singură concluzie: Căutînd în S.U.A. rezoluții în lăturarea contradicțiilor care subminează alianța atlantică, Guy Mollet n-a putut găsi în Franța saltașoare. După ce la Washington a fost înscenat spectacolul împăcării franco-americane, sursele divergențelor există și vor exista încă.

NICOLAE N. LUPU

TELEGRAMA

Căt
Cel de al IX-lea Congres al Partidului Comunist din Norvegia

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român trimite celui de al IX-lea Congres al Partidului Comunist din Norvegia un salut frățesc și urează întregului partid succes deplin în lupta pentru un tăta clasă muncitorească, pentru interesele vitale ale oamenilor muncii din Norvegia, pentru pace, democrație și socialism.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

Sate și oameni de la 1907 (II)

Impresii din Flămînzii

Pe masă care — lăd de mîncare — A simt o viață, o inimă nouă. În casă și în lume, care — în viața lui flămînzii noi avu... (EUGEN ZEBELIANU)

După o sat care se cheamă înfruptă, auzi-ai? — Infruptă? Nu-am auzit, răspunsul cel doi tineri ingineri argonomi, cu care băteam satele botșănești, ei cu treburi de ale lor plugărești, eu după mărturie de la 1907 și din zilele noastre. — Dar de Mincăli? — Mincăli? Nu-am auzit, veni cu o lecție de întirziere un răspuns timid din fundul camionetelor. — Dar de un sat căruia numai Rabela îi putea găsi denumirea grăd — Ghiluoșii-din-Vale? — Nicu o replica. Tovarășii de drum îl cău. — Nu-l nevoie să vă rusinați că din mîile de nutre rurale ignorați cîteva. La drept vorbind, m-ar fi mirat să le știți, din moment ce nu există. — Atunci de ce ne-ați mai întrebă? — Mă gîndeam la Flămînzii, unde mergem acum. Plecînd într-aceoa ca să vizitez locul unde s-a ivit acum cincizeci de ani semnul de loc prevestitor al vîștii, ca al amenințător „mane, telen, lare”, îni veni în mîine ceva, prin proceșe de idel, cum se spune. M-am apucat să cercetez toponimia rurală a Romîniei de altă dată. Ce stîncă și extraordinară varietate de nume! S-ar zice că urșitoarele au recurs la marea enciclopedie cînd luse vorba să botzeze așezările (lărănești, la cător nasăra sau asistat potrivit dănelui. N-a rămas un cuvînt reprezentînd natură vegetală și animală, melosul, înfructul ma caotivat investigații, că mă gîndeam de pe acum cu plăcere la înțelepciunea pe care mi-o rezerva la bătrînețe, de a cataloga denumirile, compartimentîndu-le (ul, ca

Să grăbim pregătirile pentru însămîntări

AJUTORUL COOPERATIVEI

În așteptarea timpului prielic însămîntărilor, țărani muncitori fac ultimele pregătiri. În această privință, le vin în ajutor cooperativele sătești care sînt bine aprovizionate cu tot felul de unelte agricole. În elcșcu: la magazinul Universal din comuna Căpușu Mare, țărani muncitori Lukacs Andrei controlează cu minuțiozitate plugiul schimbător pe care s-a hotărît să-l cumpere în vederea lucrărilor agricole de primăvară. Foto I. MIHAI POPESCU

Centrele mecanice din regiunea București trebuie să grăbească repararea utilajului agricol

Stațiunile de mașini și tractoare din regiunea București au înregistrat, în ultima vreme, un progres simțitor în ceea ce privește punerea la punct a utilajului agricol care va fi folosit în executarea muncilor de primăvară. Astfel, la sfîrșitul săptămînii trecute, procentul reparațiilor la tractoare era de 95 la sută, iar la pluguri și semănători de peste 90 la sută. Aceste realizări însă privesc numai reparațiile efectuate de către stațiuni, în atelierelor lor proprii.

Ur, sîm că o bună parte din tractoarele S.M.T. se repară în centrele mecanice sau în întreprinderile industriale, reparatoare de utilaj agricol. Dacă întreprinderile care au a ut de reparat utilaj agricol au înțeles să repare și să livreze tractoarele și motoarele agricole — cu mici excepții — în termenele stabilite, nu același lucru se poate spune despre centrele mecanice. Astfel, pînă la 22 februarie, li vrasă abia 61 la sută din numărul tractoarelor și motoarelor agricole primite spre reparație, rămînd să mai livreze peste 150 de tractoare și motoare. Din această cauză, procentul reparațiilor la tractoare, socotit la numărul total al S.M.T. din regiunea București este de numai 87 la sută.

Printre centrele mecanice rămase în urmă de repararea tractoarelor și motoarelor agricole trebuie amintite cele din Otopeni, Ciulința și Drăgănești. Toate aceste trei unități au înțeles, de îndată, repararea motoarelor și tractoarelor I.A.R.

În multe părți din cuprînsul regiunii București, timpul a devenit prielic muncilor la cîmp. Aproape 100 de grăzi de tractoare de la diferite S.M.T. din această regiune au și pornit la

lucru în cortînd, muncile agricole vor începe pretutindeni. Tractoarele care se mai află încă în atelierelor de reparații ale centrelor mecanice menționate, trebuie să fie gata, să poată ieși la cîmp. Pentru ca acestea să nu piardă nici o zi bună de lucru, grăbirea punerii lor la punct trebuie să constituie o sarcină de prim ordin pentru conducerea centrelor mecanice Drăgănești, Otopeni și Ciulința. Și aceasta nu trebuie făcută numai în atelierul calității reparațiilor, așa cum s-a procedat la centrul mecanic Drăgănești — unde comisia de recepție a găsit multe tractoare aparținînd S.M.T., Toporu, Orbeasca, Nantov, etc. reparate superficial — ci cu atenția cuvenită.

La rîndul lor, conducerea S.M.T. care mai au de ridicat de la centrele mecanice tractoare și, în special, motoare reparate, au datorită să lînă o legătură permanentă cu acestea pentru ca livrarea lor să se facă fără nici o intruziune. De îndată ce au sosit în stațiuni, motoarele trebuie montate pe șasiurile tractoarelor respective, astfel ca la timpul potrivit ele să poată porni la lucru.

CERCETĂRI ÎN DOMENIUL ANTIBIOTICELOR

De la înființarea primei fabrici de antibiotice, acum aproape 15 ani, s-au izolat și cercetat proprietățile a peste 3500 preparate medicamentoase cu caracter antibiotic. Dintre acestea însă numai 20 s-au dovedit a fi mijloace terapeutice eficiente, dar utilitatea lor este atât de mare că peste 100 maldii pot fi tratate cu acest număr redus de medicamente.

Antibioticele constituie o preocupare de seamă pentru oamenii de specialitate din țara noastră. Datorită cercetărilor făcute de către Institutul de cercetări antibiotice, se vor pune în consum în cursul acestui an două noi medicamente. Primul este Diclinina, preparat sub formă de tablete pentru administrare locală. Acest antibiotic este bun în complicațiile afecțiunilor respiratorii sezoniere, în accidente infecțioase etc., și în tratamentul curativ pentru angine, amigdalite, otite medii supurative etc. În cursul lunii ianuarie, fabrica de antibiotice din Iași a produs două carje de Diclinina care au fost livrate fabricii de medicamente nr. 1 pentru tablete. Al doilea preparat este Proclina injectabilă, indicată la scarlatină, amigdalite acute, streptococice, în afecțiuni acute la sugari pînă la 6 luni și în prollaxia reumatismului poliartricular acut.

Cercetările din acest domeniu vor studia pe scară de laborator și prepararea Eritromicinei și Albomicinei — antibiotice sovietice de mare valoare. De asemenea se va studia și prepararea hormonilor steroizi cu acțiune terapeutică multă și extrem de eficientă. Se vor întreprinde cercetări și pentru prepararea Riboflavinei folosită pentru tratamentul afecțiunilor pielii și mucoaselor, anemii, insuficiență hepatică, etc.

Punctul pe i

În formațiile de muzică ușoară se face abuz de instrumente de percuție.

— Mă luai și pe mine în orchestră? Am venit cu instrumentele de-acasă... Desen de GHE. CHIRIAC

Cititorii despre DIFUZAREA PRESEI

Pe marginea unor scrisori primite la redacție

Nu odată s-a discutat pînă acum despre lipsurile existente în difuzarea presei, nu odată aceste lipsuri au format obiectul unor sesizări și al unor materiale aparute în presă. Se pare însă că tot ce s-a făcut pînă-n prezent n-a determinat încă luarea unor măsuri eficiente. Ne îndreptăm să facem această afirmație prin care diferiți cititori își arată nemulțumirea față de felul cum se difuzează presa.

Deoarece majoritatea reclamațiilor primite în ultimele zile se referă deosebi la deficiențe ce se fac simțite la comună, în rîndurile de mai jos dăm cîvîntul cititorilor din lumea satului.

„Nu ne trebuie hîrtie de împachetat”

„Cînd liniile ferate sînt înșepălate, de voie de nevoie trebuie să răbi, înțirzarea ziarelor. Dar cînd circulația pe linia București-Ploești se desfășoară în mod normal, abonații nu pot aduile să primească ziarul cu două și chiar trei zile întirzire. Și totuși în comuna Pucheni-Mari așa stă lucrurile. Noi, care ne aflăm în apropierea Capitalei și a orașului Ploești — ne scrie tov. Popa Ștefan — primim ziarul mai tîrziu decît cititorii din regiunile îndepărtate ale țării”. După părerea tov. Popa, această situație se datorează atât unei defectuoase organizări a transportului ziarilor, cit și lipsei de operativitate cu care se cartează presa. Pînă să ajungă în mîna abonaților ziarul au de străbătut cale anevoioasă și întreruptă de numeroase popasuri, mai mari sau mai mici. De la București și pînă la Pucheni-Mari ziarul „staționează” la oficiul P.T.T.R. 2 Ploești, unde adesea zăbovesc în așteptarea autobuzului cu care face operația de reexpediere la oficiul P.T.T.R. Pucheni-Moșneni, la factorii postali și în sfîrșit la sfatul popular. Cu un asemenea itinerariu la care se asociază și o cartare deficiente nici nu-i de mirare că ziarul ajung după două-trei zile în mîna abonaților, că în fiecare lună aproximativ 10—15 numere de ziar nu ajung deloc.

de prelucrare a presei — scrie în încheierea scrisorii tov. Popa Ștefan,

Din cînd în cînd și cite odată chiar deloc

Pentru cititorul V. Marcu din comuna Cîrța, raionul Făgăraș, tov. Popa, care se plînge doar pentru o „mică” întirziere de două-trei zile a ziarului, este un om norocos. Tov. Marcu a avut grijă să-și achite la timp abonamentul pe luna ianuarie la ziarul nostru dar pînă la data de 25 ianuarie n-a primit nici un exemplar — și asta nu din vina noastră. Trebuie arătat că „România liberă” nu-i singura publicație care nu-i ajunge la timp. De cele mai multe ori „Programul de radio” și sosește la sfîrșitul săptămînii cînd nu mai e de nici un folos. Ba în luna decembrie noi l-am primit de loc, după cum nici nușterea pe decembrie 1956 și ianuarie 1957 ale revistei „Știință și tehnică” ce le aștepta, nu au avut alta destinație.

Serisarea verbală făcută de amintitul cititor la oficiul P.T.T.R. Apaspu de Jos nu s-a bucurat de prea multă atenție. Obisnuși, pesemne, cu hîrtogăria, tovarășii de aci i-au „recomandat” să facă o cerere în scris. Pentru că abonatul V. Marcu n-a găsit această propunere nici operativă și nici practică, (o fi știind omul ceva) el a făcut o cerere scrisă dar, a adresat-o redacției, care pe această cale o supune spre rezolvare forului în drept.

Plîngerii asemănătoare ne vin și din alte locuri din țară. Scrisoarea cititorului Gheorghe Hagănescu din comuna Tîlciștii este alcătuită bunioară din cîteva întrebări.

De ce ziarul ajunge la noi cu trei-patru zile întirzire, deși la Cîtinii (ultimul oficiu postal) trenul cu vagon postal sosește zilnic la orele 9,30 dimineața? De ce din 30 numere de ziar abonajul primește doar 10—15? La toate acestea „de ce”-uri poată și trebuie să răspundă oficiul raonal P.T.T.R. Rîmnicu Vilcea.

După cum ne informează cititorul Ion Ciocă, și la sanatoriul T.B.C. — Păulești ziarul sosește în mod obișnuit odată la 3—4 zile, iar pe prima jumătate a lunii ianuarie bolnavii n-au primit nici unul din numerele P. IEȘANU

MĂRȚIȘOARE DE 1 MARTIE...

Luai mărțisoare cu notoc... luai mărțisoare... Vinzătorii imbie trecătorii să-și aleagă marfa din „prăvălia” instalată disedimineață în colțul străzii. Dar parca mai e nevoie de reclamă pentru aște de marfă? Cine a uitat oare fatina zilei de 1 martie, începutul primăverii? Nimeni nu urea să scape acest prilej fără a oferi în dar un mărțisor, fie el cît de mic, fetel dragi, tovarășii de viață, colegilor, prietenilor.

Foto I. AGERPRES

F. BRUNEA-FOX

(Continuare în pag. 2-a)

(Continuare în pag. 3-a)

